

 Odgajana kao kršćanka, išla sam u crkvu, na vjeronauku, učila o dobrim djelima i prema tome radila, nije mi se sviđalo ono njihovo moljenje preko "svetaca", ispovjedanje i takve stvari. Jednom sam otišla u crkvu i cula pjesmu koja dokazuje njihovo mnogobolštvo i to je bilo zadnji put da sam bila u crkvi. Na vjeronauci smo učili o islamu, da oni imaju drugog boga (znaci ovi šta to govore tvrde da postoje 2 boga), da nepostoji nijedan drugi poslanik osim Muhameda a.s., da Muhamed a.s. tvrdi da je jedino on bolji poslanik, a da su svi ostali izmisljeni, i da tako muslimani vjeruju, i čak to da po islamu nije bilo stvaranja svijeta, i ono osnovno šta se zna da ne jedu svinjetinu i da idu u džamiju i na hadždž, da poste ramazan - to je sve šta sam znala o islamu.

Sama sam se kuci molila, naravno samo Stvoritelju. Kad sam upisala fakultet život mi se naglo promijenio, osjećala sam se jako loše, zbunjeno, nisam imala volje za život, grozne stvari su mi se dešavale, počeo me napadati džin po noci, nisam znala šta je to, a nisam ni ikome smjela rec jer bi me proglasili ludom, bojala sam se spavat da mi nebi slučajno došao, problemi u obitelji, svi me napadaju bez razloga, nisam se nikome mogla obratit za pomoc, upala sam i u neku depresiju, kako je prijateljica sa fakulteta imala slicno stanje pod utjecajem tog negativnog okruženja od fakulteta zajedno smo pricali o tim simptomima i tako, al me ona uvjeravala da je to neka psihicka bolest, da trebamo kod psihologa, jer ima puno takvih ljudi koji to imaju i lijece se, ona je isla kod dr. pa me nagovorila da i ja odem, i da uzasno me glava bolila, nekad sam i padala u nesvjest, isla sam na sve zive pretrage, srce, glava... i sve u redu, osim nekih promjena na EEG-u i misle da je to epilepsija, a za ono mi rekli da je to grčenje u toku sna ili da izmisljam i dali mi tablete za spavanje, a prijateljici da je anksioznost.

Gledala sam po internetu o epilepsiji, i naletim na naslov džinnska bolest, uroci, negativna energija prostora... onda sam sve to povezala i shvatila da nista drugo nemoze bit meni i prijateljici osim to.

Znala sam da to hoće rješavaju zapisima i tako, pa sam zvala jednog, poslo mi neki zapis da stavim u vodu i da to pijem i zapis za zaštitu (al mi nije reko da ne smim nosit u wc ili tako nesto, nego da je uvijek, uvijek uz mene koliko se sjecam) , i bilo mi je bolje, prestala me boljet glava, a zapis sam svagdje nosila sa sobom, a i da ga neko nevidi...kako sam prala ves, natopiso mi se u vodi i isprala se tinta, a nakon nekog vremena je negdi nesto. Poslje mi se opet počele desavat lose stvari... onda sam slučajno naletila na jednu stranicu (od Ejha Mustafe) i tamo slusala predavanja o džennetu i džehenemu i sudnjem danu, i tako tim stvarima, vjerovala sam sve, bilo mi je zanimljivo, al opet nisam saznala sta je to islam, a ne znam zasto nisam htjela slusat i druga predavanja i kojima bi saznala, mozda zato sto je to islam, sto se to "ne smije". Vidila sam da je Fatiha dova za sve, i onda sam je prepisala i ucila svaki dan, rekla sam oprost mi bolje ako je grijeh al mislim da nije.

Tako sam jednu vecer, bila je sredina jaba imala cudan san- da lebdim, idem prema džennetu, neko me doziva, i onda se sjetim svjesno da ne smijem dalje sanjat jer bi umrla da to vidim pa sam se nekako jedva na silu probudila.

Isla sam u knjiznicu, bile su 2 islamske knjige, uzela sam Tako je govorio Muhammed i hadisi, pa sam to procitala i shvatila da se u jednom hadisu govori o Isusu (Isaa a.s.) i bilo mi je cudno kako sad

to, pa muslimani ne vjeruju ni da je postojao, a kamoli da vjeruju kako ja vjerujem u njega kao Poslanika. Sve mi je bilo cudno, htjela sam vjerovat, al kako da vjerujem u sve to, onda ispadnem mnogobojac. Išla sam spavat, probudila sam se izgovaranjem Allah, Allah. Onda mi je odjednom sve bilo jasno, da je Allah božje ime, a ne drugi bog kako ovi tvrde. Samo mi je to trebalo reci o islamu, da je zadnji božji Poslanik Muhammed, da sam prije znala prije bih bila muslimanka. Prvu noc Ramazana ispitivala sam ljude kako se prima islam, sta trebam, rekli su mi šehadet, rekla sam to odmah...vratila se svom Gospodaru! Poslje toga je pocela istraga sta je Kuran, koji su temelji vjere, kako se klanja, kada , koliko, kako se treba oblacit i sve to.

 Živim i dalje sa porodicom i imam velika iskušenja, jer moji mi zabranjuju namaz i pokrivanje..?ak me tjeraju jesti svinjetinu. Molim Allaha da mi da spas iz ove situacije odakle se i ne nadam i da jednog dana po?nem praktikovati vjeru onako kako to i Islam nalaže.Amin

 Marija . Zagreb
 Saznajemo da je ova sestra sretno udata u Tulzi i da se pokrila . Elhamdulillah
 Allah da joj podari svaki hayr, Amin
 islamika.org</p>